16/11/2025

Το νόημα της μετάνοιας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το μήνυμά της για την Κυριακή 16 Νοεμβρίου 2025, εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής, στο οποίο τονίζει μεταξύ άλλων ότι “οἱ ἄνθρωποι προτρέπονται καὶ καλοῦνται νὰ μετανοήσουν, ὄχι γιὰ νὰ ἔλθει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ γιατὶ ἤδη ἦλθε”.

Παρακάτω το μήνυμα:

Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ συμπίπτει μὲ τὴν μνήμη τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου τὸν ὁποῖον κάλεσε ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὸ τελώνιο γιὰ νὰ τὸν κάνει μαθητή, Ἀπόστολο καὶ Εὐαγγελιστή. Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι σκανδαλίζονται, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς κατακλείει τὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα λέγοντας ὅτι: « δὲν ἦλθα νὰ καλέσω δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοια».

Τί ὅμως εἶναι ἡ μετάνοια ἔτσι ὅπως τὴ διακηρύττει ὁ Χριστός; Εἶναι ἁπλῶς ἡ ἀλλαγὴ σκέψεων καὶ ἡ ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς; Εἶναι ὁ αὐτοέλεγχος καὶ ἡ

αὐτοκριτική, ὅπως τὴν σύστησαν πολλοὶ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι; Ἡ μετάνοια γιὰ τὸν Χριστὸ εἶναι πολὺ περισσότερο ἀπὸ ὅλα αὐτά.

Ὁ φόβος τοῦ θανάτου δημιούργησε στὸν ἄνθρωπο τὴν ἐπιθυμία γιὰ διασφάλιση τοῦ ἐγώ του, τὴ δίψα γιὰ ζωὴ καὶ γιὰ ἐπιτυχία. Ὅλα αὐτὰ εὐνόησαν τὸν ἀνθρωποκεντρισμὸ τοῦ προχριστιανικοῦ κόσμου. Μετάνοια σημαίνει ἀπάρνηση τοῦ ἐγὼ μὲ ὅλους τοὺς μηχανισμοὺς ποὺ δημιούργησε γιὰ νὰ κρατηθεῖ στὴ ζωὴ καὶ νὰ ἀποφύγει τὴ σκέψη τοῦ θανάτου, σημαίνει ἐπιστροφὴ στὸν Θεό. Ἡ αὐτοκριτικὴ εἶναι ἕνα πρῶτο σκαλοπάτι• στόχος τελικὸς εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ στὸν Θεὸ καὶ στὴν ἐναρμόνιση τῆς ζωῆς μας μὲ τὸ θεῖο θέλημά Του.

Στὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάγκη τῆς μετανοίας προσδιορίζεται κι ἀπὸ κάποια ἄλλη πραγματικότητα: ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι «ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Οἱ ἄνθρωποι προτρέπονται καὶ καλοῦνται νὰ μετανοήσουν, ὄχι γιὰ νὰ ἔλθει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ γιατὶ ἤδη ἦλθε. Ἔτσι, ἡ μετάνοια παρουσιάζεται ἐδῶ σὰν ἀπάντηση τοῦ ἀνθρώπου στὴ λύτρωση ποὺ τοῦ προσφέρει ὁ Θεός.

Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν ὁποία ὁμιλεῖ ὁ Χριστὸς δὲν προσδιορίζεται χρονικὰ ἢ τοπικά• εἶναι μιὰ νέα δυνατότητα γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἕνας νέος τρόπος ζωῆς, ζωῆς ποὺ κυριαρχεῖται ὄχι ἀπὸ τὸ μίσος ἀλλ’ ἀπὸ τὴν ἀγάπη, ὄχι ἀπὸ τὴν ὑπερτροφικὴ ἐπικράτηση τοῦ «ἐγὼ», ἀλλ’ ἀπὸ τὴ νέκρωσή του, ὄχι ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ θανάτου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως.

Τὴ βασιλεία αὐτὴ γεύεται ὁ ἄνθρωπος, ὅταν μετανοιωμένος γιὰ τὸ νοσηρὸ ἐγωκεντρισμό του ἀφήσει τὸν ἑαυτό του νὰ νιώσει τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ μέσα στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ἐπαναλαμβάνοντας πάντοτε τὸ αἴτημα τῆς Κυριακῆς προσευχῆς: «Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου».